

den anden ærede Rigsdagsmænd, at han selv følte sig generet derved. Jeg troer imidlertid ikke, at der var nogen tilstrækkelig Grund til denne Udtalelse; thi det viste sig ved den følgende Udvikling af hans Foredrag, som det da ogsaa vil, sees naar man gjennemlæser hans Ord i Rigsdagstidenden, at de to ærede Medlemmer ere meget afvigende fra hinanden, og det forekom mig næsten, at de kun stodte sammen i det ene Punkt, at Embedsmanden ikke skulde have nogen løbbestemt Pension, førend han havde tjent i 15 Aar, og dette viste sig senere at være en Misforstaaelse, da den ærede Rigsdagsmænd ikke havde sagt 15 Aar, men 5 Aar.

Jeg skal derefter tillade mig at gaae over til det sidste Punkt af Sagen, det, som jeg ikke skal nægte interessere mig meest, og som jeg derfor vil tillade mig at dvæle noget ved, nemlig det, som angaaer Pensioneringen af Enker. Den nærværende Sag har nu virkelig ogsaa med Hensyn til dette Punkt havt en ganske forunderlig og besynderlig Historie. Da det tidligere Udkast kom frem fra Regjeringen, da var det netop med Hensyn hertil affattet paa samme Maade som det nuværende. Der var sagt, at Enkepensionen skulde beregnes, ligesom i nærværende Udkast, til 20 pCt. af Mandens Pension; men saaledes, at der som en Naadesag kunde gives Udskigt til at erholde et Tillæg af en vis Størrelse med et vist Spille- rum efter Børnenes Antal.

Denne Bestemmelse i det daværende Udkast tog Comiteen meget haardt fat paa og meente, at det var i Virkeligheden en aldeles urigtig og ubillig Fremgangsmaade. Det blev med megen Styrke fremhævet i Betænkningen og fremhævet ogsaa af Referenten, at man burde gaae en anden Vej, og denne anden Vej er netop den, som nærværende Comitee har foreslaaet, nemlig at bestemme Pensionerne for Enkerne i Forhold til Mandens Gage, og dernæst at bortfjerne denne Udskigt til Naade, hvad Comiteen vistnok med fuld Føie yttrede ifkun var Tilfældighed og Mislighed, der skulde sig under det smukke Navn af Naade. Comiteen foreslog derfor netop en Forandring af Udkastet derhen, at Enken skulde have en Fem-

tedeel eller 20 pCt. af Mandens Gage, saaledes som den kom i Betragtning med Hensyn til Pensionen, og det maa herved bemærkes, at man dog paa den Naade fik Noget, som kunde kaldes en anstændig Pension, medens man efter det daværende og tildeels det nærværende Lovudkastis Regler vilde komme til det Modsatte, idet Følgen vilde blive, at, naar en Embedsmand med en Gage af 1000 Rbd. efter en lang Række af Tjenesteaar afgik med Pension, vilde hans Enke komme i det Tilfælde, at hun ikke fik mere end lidt over 40 Rbd. i Pension. Man meente altsaa, at denne temmelig store Ubillighed vilde undgaaes, naar man saaledes fastsatte visse Regler for Embedsmænds Enker, at de skulde have Ret til 20 pCt. eller en Femtedeel af Mandens Gage, og det fremhævedes netop, at det var det Beløb, som Staten paalagde Embedsmændene selv at sikkre deres Enker, idet man meente, at det var naturligt og billigt, at Enken saaledes ved Mandens Død modtog to Femtedele af det, Familien havde havt at leve af. Der blev naturligvis fra flere Sider gjort Indvendinger derimod, og Resultatet blev, at ved Sagens 3die Behandling havde Comiteen noget modificeret sine Ansuelser, men dog saaledes, at den paa det Bestemteste fastholdt, at Enkepensionen maatte fastsættes i Forhold til Mandens Gage og ikke i Forhold til hans Pension, kun at den nedsatte Beløbet fra 20 til 16 pCt., mod at optage — hvad den ikke tidligere havde optaget — den Bestemmelse, at der maatte kunne gives Enken en vis Tillægsstørrelse med Hensyn til hvert af de usørgede Børn. Dog skylder jeg Sandheden at bemærke, at den ærede Rigsdagsmænd som Referent erklærede, at, saa enig han end var i det første Punkt, kunde han med Hensyn til det sidste ikke ganske billige, hvad Comiteen tvøvrigt var gaaet ind paa, idet han meente, at det burde være aldeles fast og sikkert, saa at ikke Noget blev overladt til Naaden. Det vil saaledes sees, at den nærværende Comitee med Hensyn til dette Spørgsmaals Afgjørelse netop ganske har fulgt den Vej, som i den Henseende var bleven anvist af den tidligere Comitee. Jeg kan nu for mit eget Vedkommende, da jeg naturligvis efter min Pligt har gjort mig nøie bekendt med de Forhandlinger, som dengang